

חזיונות

מצעד הישן-החדש

עמדתי על גבעה, שם ראיתי את הישן קרב, אבל הוא בא בתור החדש. זחל לכאן על קבים חדשים, כמותם עוד אף אחד לא ראה, והסריח מניחוחות חדשים של רקבון, כמותם אף אחד עוד לא הריח. האבן התגלגלה לה פחדשה-בהמצאות וזנחות האנס של הגורילות, שתופפו על חזותיהן, הגישו עצמן כחדשות-בהלחנות.

בכל נראו קברים פתוחים, ריקים היו, בעוד החדש נע לעבר עיר הבירה. סביב-סביב עמדו אלה, שהפילו בהלה וזנחו: הנה בא החדש, כל זה חדש, ברכו את החדש, היו חדשים כמונו! ומי ששמע, שמע רק את זנחותיהם, אבל מי שראה, ראה את אלה שאינם צווחים. כך צעד הישן, מחפש לחדש, אבל במצעד הנצחון שלו הוליך עמו את החדש שהוצג כישן.

החדש הלך כבול, ובסחכות, אשר חשפו את הצלעות בפריחתן. והמצעד נע לו בלילה, אבל היה אדם שרפה בשמים, שנראה כמו אדם השחר. והזנחה: הנה בא החדש, כל זה חדש, ברכו את החדש, היו-נא חדשים כמונו! היתה נשמעת ביתר שאת, אלמלא החריש אותה רעם היריות.

הלידה של בבל הגדולה

עת שעתה הקשה הגיעה, פרשה לחדרי-חדריה והקיפה עצמה ברופאים ואצטגנינים.

לחש החל. לבית נכנסו גברים חמוריי-סבר בפרצופים רציניים ויצאו בפרצופים מדאגים, שהחוריו. ומחיר האפור הלבן הכפל בסלוני היפי. ברחוב התאסף העם ועמד מן הבקר עד הערב בקבה ריקה. מה שאפשר היה לשמע בתחלה צלצל כמו פלוץ רב עצמה בעלית הגג, ואחריו

צָעָקָה רַבַּת עֲצָמָה: "שָׁלוֹם!", וּבְעֵקֶב־תִּיהֶ הַתְּגַבֵּר הַסְּרַחֲוֹן. מִיָּד אַחַר כִּךְ נִתְּו דָּם
בְּקִלְוֹחַ דָּק וּמִימִי. וְעַכְשָׁו הִגִּיעוּ עוֹד רְעֵשִׁים בְּזָרֵם בְּלִתִּי פּוֹסֵק, אַחַד נוֹרָא מִן
הָאַחַר.

בְּכָל הַגְּדוּלָּה הַקִּיאָה, וְזֶה צִלְצֹל כְּמוֹ חֲרוֹת! הַשְּׁתַעֲלָה וְזֶה נִשְׁמַע כְּמוֹ צֶדֶק!
שׁוֹב הַפְּלִיצָה וְזֶה צִלְצֹל כְּמוֹ שֶׁגֶשֶׁוּג! וּבְסִדִּין מְדַמֵּם לְמַרְפֶּסֶת הוֹבֵא שְׁרִץ
צוֹחֲנִי, וְהוֹצֵג בְּפָנָי הָעַם, לְקוֹל פְּעֻמוֹנִים, וְהִיתָה זֹה הַמְּלַחֲמָה. הִיוּ לָהּ אֶלֶף אָבוֹת.

הַפּוֹלְמוֹס (1938 לְסִפִּירַת הַנוֹצְרִים)

רְאִיתִי אוֹתָם נֹצְבִים עַל אַרְבַּע גְּבָעוֹת. שְׁנַיִם צָעֲקוּ וּשְׁנַיִם שָׁתְּקוּ. אַרְבַּעַתָּם הִיוּ
מְקַפִּים בְּצִמִּיתִים, בְּבַעֲלֵי הַחַיִּים וּבְסִחּוֹרוֹת שְׁלֵהֵם. כָּל הַצְּמִיתִים, עַל כָּל אַרְבַּע
הַגְּבָעוֹת, הִיוּ חוֹרִים וְכחוֹשִׁים.

כָּל הָאַרְבַּעָה הִיוּ נֹזְעָמִים. לְשְׁנַיִם הִיוּ סְכִינִים בְּיָדֵם, וְלְשְׁנַיִם הִיוּ סְכִינִים בְּצַדֵּי
הַמְּגַפִּים.

"הַחֲזִירוּ אֶת מַה שְּׁגַנְבְּתֶם מֵאַתָּנוּ!" צָעֲקוּ שְׁנַיִם, "אַחֲרַת יְהִיָּה אֶסוֹן!" וּשְׁנַיִם שָׁתְּקוּ
וְהִבִּיטוּ אֲדִישִׁים בְּמִזְג הָאוֹיֵר.

"אַנְחֲנוּ רְעֵבִים", צָעֲקוּ שְׁנַיִם, "אַבֵּל אַנְחֲנוּ חֲמוֹשִׁים". אִזּוּ הַחֲלוּ שְׁנֵי הָאַחֲרִים
לְדַבֵּר.

"מַה שְּׁלַקְחָנוּ מִכֶּם הִיָּה מוֹעֵט, לֹא הִיָּה לוֹ עֶרֶךְ, וְלֹא הַשְּׁבִיעַ אֶתְכֶם", אָמְרוּ בְּהִדְרַת
כְּבוֹד. "אִזּוּ תַחֲזִירוּ אֶת זֶה, אִם אֵין לָזֶה עֶרֶךְ", צָעֲקוּ שְׁנֵי הָאַחֲרִים.

"לֹא מֵתֵאִימִים לָנוּ הַסְּכִינִים", אָמְרוּ הַנִּכְבָּדִים. "הַנִּיחוּ אוֹתָם וְתִקְבְּלוּ מִשְׁהוֹ" –
"הַבְּטַחֹת רִיקוֹת", צָעֲקוּ הָרְעֵבִים. "כְּשֶׁלֹּא הִיוּ לָנוּ סְכִינִים, אֶפְלוּ הַבְּטַחָה אַחַת
לֹא הַבְּטַחְתֶּם!"

"מִדוּעַ אֵינְכֶם מִיִּצְרִים סִחּוֹרוֹת שְׁמוֹשִׁיוֹת?" שָׁאֲלוּ הַנִּכְבָּדִים. "מִשׁוֹם שְׁאֵינְכֶם
מְנִיחִים לָנוּ לְמַכֵּר אוֹתוֹן", עָנוּ הָרְעֵבִים בְּכַעַס, "לִכֵּן יִצְרָנוּ סְכִינִים".

וְאוּלָּם, הֵם עֲצָמָם לֹא הִיוּ רְעֵבִים, לִכֵּן הַצְּבִיעוּ כָּל הָעַת עַל צְמִיתֵיהֶם, שֶׁהִיוּ
רְעֵבִים. וְהַנִּכְבָּדִים אָמְרוּ זֶה לְזֶה: "גַּם הַצְּמִיתִים שְׁלָנוּ רְעֵבִים".

וְהֵם יָרְדוּ מִן הַגְּבָעוֹת שְׁלֵהֶם לְהַתְּמַקֵּחַ, כְּדִי שֶׁהַצְּעָקוֹת תִּפְסַקְנָה, כִּי הִיוּ שָׁם יוֹתֵר
מִדֵּי רְעֵבִים. וְגַם שְׁנֵי הָאַחֲרִים יָרְדוּ מִגְּבַעוֹתֵיהֶם וְהִדְבּוֹר נִהְיָה חֲרִישִׁי.

"בִּינֵינוּ", אָמְרוּ שְׁנַיִם, "אַנְחֲנוּ חַיִּים מְצִמִּיתֵינוּ." וּשְׁנַיִם הִנְהִינוּ וְאָמְרוּ: "אִכֵּן, גַּם
אַנְחֲנוּ."

"אִם לֹא נִקְבֵּל שׁוֹם דְּבָר", אָמְרוּ הַלּוֹחֲמִנִים, "נִשְׁפֹּסָה אֶת צְמִיתֵינוּ בְּצִמִּיתֵיכֶם וְאַתֶּם
תּוֹבְסוּ" – "אוּלֵי אַתֶּם תּוֹבְסוּ" גָּחְכוּ הַנִּכְבָּדִים.

"כֵּן, אוֹלֵי נֹכַס אֲנַחְנוּ", אָמְרוּ הַלֹּחֲמָנִים. "אֲזִי יִתְנַפְּלוּ עָלֵינוּ צְמִיתֵינוּ וְיִהְיֶה אוֹתָנוּ וְיִדְוֶנוּ עִם צְמִיתֵיכֶם, כִּי צָדַד לְהֵרֵג אֶתְכֶם, כִּי כָּשֶׁהֶאֱדוֹנִים אֵינֶם מְדַבְּרִים אֵלֶּה עִם אֵלֶּה, מְדַבְּרִים הַצְּמִיתִים אֵלֶּה עִם אֵלֶּה."

"לְמָה אַתֶּם זְקוּקִים?" שָׁאֲלוּ הַמֵּתוֹנִים בְּבִהְלָה. וְהַלֹּחֲמָנִים שָׁלְפוּ רְשִׁימוֹת אַרְכּוֹת מְכִיסִיָּהֶם.

אָבֵל כָּל הָאֲרַבְעָה קָמוּ כְּאִישׁ אֶחָד וּפְנֵו אֵל צְמִיתֵיהֶם וְאָמְרוּ בְּקוֹל: "אֲנַחְנוּ דָּנִים כְּעַת כִּי צָדַד נֹכַח לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם."

וְהִתְיַשְׁבוּ וּבִחְנוּ אֶת הַרְשִׁימוֹת אָבֵל הֵן הָיוּ אַרְכּוֹת יוֹתֵר מְדִי.

אֲזִי הֶאֱדִימוּ פְּנֵי הַמֵּתוֹנִים מִזַּעַם וְהֵם אָמְרוּ: "אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׂאֵתֶם רוֹצִים לְחַיּוֹת גַּם מִהַצְּמִיתִים שְׁלָנוּ", וְחָזְרוּ לְגַבְעוֹתֵיהֶם.

וְשָׁבוּ גַם הַלֹּחֲמָנִים לְגַבְעוֹת שְׁלָהֶם. רְאִיתִי אוֹתָם נֹצְבִים עַל אַרְבַּע גַּבְעוֹת וְכָל הָאֲרַבְעָה צָעְקוּ. כָּל הָאֲרַבְעָה אֲחָזוּ סַפִּינִים בְּיָדֵם וְאָמְרוּ לְצְמִיתֵיהֶם: "אֵלֶּה שָׁ מְמוֹל רוֹצִים שְׂתַעַבְדוּ בְּשִׁבְלֵם! אֵת זֶה חִיבַת הַמִּלְחָמָה לְהַכְרִיעַ."

דייג האבן

הַדֵּיג הַגְּדוֹל שׁוֹב הוֹפִיעַ. הוּא יוֹשֵׁב בְּסִירְתּוֹ הַמִּתְפוֹרֶרֶת וְדָג, מֵאֵז עוֹלָה הָאוֹר בְּבִקּוֹר בְּפָנָס הָרֵאשׁוֹן וְעַד שֶׁהוּא כְּבֵה בְּעָרֵב בְּפָנָס הָאַחֲרוֹן. הַפְּפָרִיִּים יוֹשְׁבִים עַל הַלֹּקֵי הַנַּחַל בֵּין הַשִּׁיחִים וּמִסְתַּפְּלִים עָלָיו בְּחִינּוֹךְ נְבוֹי. הוּא רוֹצֵה לְדוֹג הַרִינְגִים אָבֵל מַעֲלָה רַק אֲבָנִים.

הַכָּל צוֹחֲקִים. הַגְּבָרִים חוֹכְטִים עַל יְרִכֵיהֶם, הַנָּשִׁים אוֹחֲזוֹת בְּכַרְסוֹתֵיהֶן, הַיְלָדִים מְנַתְרִים גְּבוּהָ בְּאוֹיֵר מְרַב צְחוֹק.

כְּשֶׁהַדֵּיג הַגְּדוֹל מוֹשֵׁךְ בְּרֶשֶׁתוֹ הַמְרַפֶּטֶת וּמוֹצֵא בָּהּ אֲבָנִים, אֵינֶן הוּא מְסַתֵּיר אוֹתָן, אֲלָא פּוֹשֵׁט אֶת זְרוּעוֹ הַשְּׁחוּמָה, הַחֲזָקָה, תּוֹפֵס בְּאֶבְזוֹ, מַחֲזִיק אוֹתָהּ גְּבוּהָ וּמֵרָאָה אוֹתָהּ לְאִמְלָלִים.

אל המלחמה

רְאִיתִי אֵת אֵל הַמִּלְחָמָה הַזֶּקֶן עוֹמֵד בְּבִצָּה בֵּין תְּהוֹם לְמִצּוֹק.

הוּא הַדֵּיג רֵיחַ בִּירָה חֲנָם וְחֲמִצָּת קְרִבּוֹל וְהַצִּיג אֶת אֲשָׁכָיו לְפָנָי הַנְּעָרִים, בֵּינּוֹן שְׁכֵמָה פְּרוֹפְסוֹרִים חֲדָשׁוּ אֶת עֵלּוּמָיו. בְּקוֹל צְרוּד שֶׁל זָאֵב נִשְׁבַּע בְּאַהֲבָתוֹ לְכָל מֵה שְׂצָעִיר.

עֲמָדָה שָׁם אִשָּׁה הָרָה וְרַעְדָה.

וְהוּא, בְּלִי בּוֹשָׁה, הַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר וְהַצִּיג עֲצָמוֹ כְּאִישׁ־סֶדֶר גָּדוֹל. וְהוּא סֵפֶר כִּיצַד סֶדֶר בְּכָל מְקוֹם אֶת הָאֲסָמִים, בְּאִמְצָעוֹת רְקוּנָם. וְכִמוֹ שְׁמַפְזָרִים פְּרוּרִים לְאֲנָקוּרִים, כִּךְ הָאֲכִיל הוּא אֲנָשִׁים עֲנִיִּים בְּקְרוּמֵי לֶחֶם, אוֹתָם גָּזַל מֵאֲנָשִׁים עֲנִיִּים.

קוּלוֹ הָיָה רֵם לְפַעֲמִים, וְלְפַעֲמִים חֲרִישִׁי. אֲבָל תְּמִיד צָרוּד. בְּקוֹל רֵם דִּבֵּר עַל בּוֹאֵם שֶׁל זְמַנִּים גְּדוֹלִים, וּבְקוֹל חֲרִישִׁי לְמַד אֶת הַנָּשִׁים כִּיצַד לְבִשָׁל עוֹרְכִים וּשְׁחָפִים. כְּמוֹ־כֵן הָיָה לוֹ גַב לֹא שָׁקֵט וְהוּא הִסְתַּכֵּל סְבִיב שׁוֹב וְשׁוֹב כְּאֵלוֹ פָּחַד מִדְּקִירַת פְּגִיוֹן.

וּמְדֵי חֲמֵשׁ דִּקּוֹת הַבְּטִיחַ לְקַהֵל כִּי הוּא מִתְכַּוֵּן לְהוֹפִיעַ רַק לְזִמְן קֶצֶר מְאוּד.

מגֵרמֵנִית לִיאֹרָה בִּינֵג־הִידֵקֶר